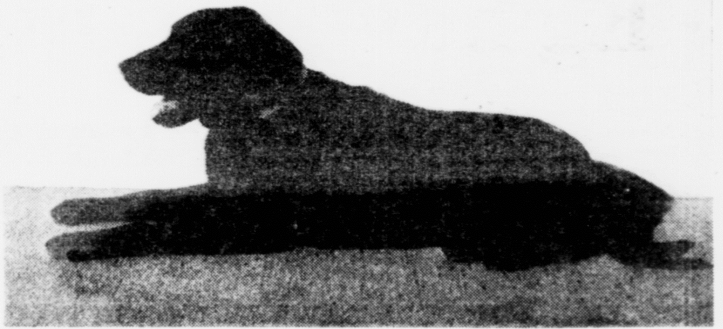

Fjøruti vildu vera harrar hjá narkotika-hundinum

Asbjørn Dahl, lastbilferari á Oyri, verður fyrsti narkotikahundaferarin í Føroyum.

Landsstýrið setti Asbjørn Dahl í tollarastarv, sum varð lýst leyst halvan mars. Eini 40 fólk sektu. Asbjørn Dahl hevur í nokkur ár arbeitt við tollfirtirliti sum frittó-aravloysari.

Hann er nú í Sveriki fyri at útbúgva seg sum narkotikahundaferari. Landsstýrið hevur keypt ein

Labradorhund í Sveriki.

Asbjørn tók við honum, tá hann kom til Sverikis og lærir nú at brúka hann til atlaða endamálið: at finna narkotika.

Gjaldstovan kann ikki upplýsa, hvussu nógv sjálvur hundurin kostar. Men útreiðslurnar til hundin, uppvenjingina av honum og útbúgvingina av hundaferaranum eru oman fyri 80.000 kr.

Í summar

Nær narkotikahundurin byrjar snoddingarvirki sitt her í Føroyum, vil Gjaldstovan ikki upplýsa.

Tað er tó greitt, at tað verður longu nú í summar. Tá skeiðið í Sveriki er liðugt, kemur Asbjørn Dahl til Føroya við hundinum, sum síðani skal í karantenu eina tíð.

John Kjærbaek, yvirtollari, upplýsir, at hundurin verður brúktur í Tórshavnar havn, á flogvøllinum og posthúsinum í

Havn.

Hann sigur, at tað verður ein stórir fyrirmunur hjá tollfirtirlitinum at fáa narkotikahundin.

Ongi tøl

Hvussu nógv narkotika verður smuglað til Føroya, er ógvuliga ílt at siga.

A Gjaldstovuni verður upplýst, at tollvaldið ikki hevur nokur tøl yvir,

hvussu nógv verður funnið. Hesum tekur polititið sær av.

Og síðani so nógv spurnartekin vórðu sett við tey 109 hashkúlni, hevur polititið ikki hug at koma við fleiri tølum.

Kriminalpolititið upplýsti beint fyri jól í fjór, at tað hevði roknað seg fram til, at 109 kg. av hashi vórðu smuglað til Føroya í fjór.

Men tollvaldið man hava varhugan av, at smugling fer fram. Annars

Labradorhundar verða brúktir til at finna narkotika, tí teir eru so óferir at snødda, raskari enn t.d. sjeifarar. Teir eru heidur líki so illir í sær sum sjeifarar. Gjaldstovan ventar at kunna brúka hundin, sum er keyptur í Sveriki, í 6-8 ár í tollfirtirlitinum

var ein narkotikahundur ikki keyptur.

hd

Eftir viðgerð við tveir dómstólar:

Enn óvissa um løn fyri sveina-roynd

Eiga lærlingar, sum ikki gera sveina-stykkið í lærutidini, men tá hon er liðug og teir farnir at arbeiða sum sveinar, at fáa lærlingaløn ella sveinaløn fyri tíðina, teir brúka til sveinastykkið?

Hesin spurningur fekk fyri hálvum-øðrum ári síðani Føroya Handverks-

lærlingafelag at leggja sak móti Tórshavnar Skipasmiðju.

Lærlingarnir vunnu í Føroya Rætti. Skipasmiðjan appelleraði. Men Landsrætturin dømdi ikki. Hann skeytt hinvænt upp, at Skipasmiðjan tók appellina aftur og góðkendi dómin hjá Føroya Rætti. Tað gjørdi so Skipasmiðjan. Men hon fekk samstundis fært í protokolli hjá Lands-

rættinum, at hetta skuldi ikki vera avgerandi fyri onnur slík mál.

Tað vil altso siga, at eftir at tveir dómstólar hava viðgjørt spurningin, hevur ikki eydnast at fáa eina prinsipiella avgerð. Eina avgerð, sum visast kann til, tá spurningurin aftur verður atvoldin til osemju. Tá má helst nytt sakarmál til.

Fær sveinaløn

Men málið millum Hand-

verkslærlingafelagið og Tórshavnar Skipasmiðju er endað. Maðurin, sum Handverkslærlingafelagið steyndi fyri, fær sveinaløn fyri vikuna, hann gjørdi sveinastykkið. Skipasmiðjan skal gjalda honum 854 kr. umframt rentu, 5% frá steyningardøgnum 5. november 1981.

854 kr. eru munurin á vikulønini hjá sveinum og lærlingum á fjórða ári í 1980, tá maðurin gjørdi sveinastykkið.

Harumframt skal Tórshavnar Skipasmiðja eisini gjalda Handverkslærlingafelagnum sakarmálskostnaðin í Føroya Rætti. Hann var 1000 kr.

Hinvegin rindar hvar partur sín part av sakarmálskostnaðinum í Landsrættinum.

Tórshavnar Skipasmiðja noyðist nú at gjalda sær 854 kr., Handverkslærlingafelagið steyndi eftir í 1981.

Tað kann tykja vitaleyst at leggja sak um so fáa pengar. Men teir vóru heidur ikki tað týðingarmesta í hesum sakarmálinum. Týðingarmeiri var at fáa rættin at staðfesta, hvussu munnagongdin eigur at vera í spurningum sum hesum í framtíðini. Tað lukkaðist ikki

Ryktu í háltannað ár

Forsegan til sakarmálið millum Handverkslærlingafelagið og Tórshavnar Skipasmiðju er stutt og greið: Maðurin, felagið steyndi fyri, var liðugur í læru sum maskinmeiður á skipasmiðjuni tann 3. mai 1980. 5. mai byrjaði hann at arbeiða sum sveinar. Og fekk sjálvandi sveinaløn, t.e. handverkaraløn. Hann hevði ikki gjørt sveinastykkið og hetta gjørdi hann vikuna 18.-23. mai 1980. Lønin fyri tá vikuna var fjórða árs lærlingaløn. Sum tá var 854 kr. minni enn handverkaralønin.

Eftir at hava rykt eftir hesum 854 kr. í háltannað ár uttan orslit, avgjórði Handverkslærlingafelagið at steyna eftir teimum. Hetta var 5. november 1981.

Og 20. apríl 1982 avgjórði Føroya Rættur, at eftir sum Tórshavnar Skipasmiðja læt manninum sveinaløn frá 5. til 18. mai, so átti hon eisini at gjalda honum sveinaløn fyri vikuna 19.-23. mai, meðan hann gjørdi sveinastykkið.

Hesa avgerð kundi Tórshavnar Skipasmiðja ikki góðtaka og avgjórði at royna málið í Landsrættinum.

Landsrætturin viðgjørði málið, nú hann var her.

Dómarar ívaðust

Landsrætturin hevði ikki so lætt sum Føroya Rættur við at døma í hesum málinum.

Teir triggir landsrættardómararnir vótaraðu lengi og boðaðu síðani frá, at teir fyrirbús høvdu hug at staðfesta dómin hjá Føroya Rætti.

Men teir hlidu eisini, at hetta er eitt mál, sum ikki hoyrir heima í rættinum. Tað eigur at standa í antin lærlingaløginu ella í satta-malanum millum meistara og lærlingar, um fólk, sum gera sveinastykkið eftir at lærutíðin er lokið, eiga at fáa sveinaløn ella lærlingaløn.

Endin gjørdist so tann, at Tórshavnar Skipasmiðja eftir áheitan frá landsrættarformanninum tók málið aftur og góðtók at eftirlitka dóminum hjá Føroya Rætti. Men við tí fyrivarni, at hetta er eitt einstakt fari og ikki avgerandi fyri mál av sama slag, sum møguliga taka seg upp í framtíðini.

hd

